

Mál nr. 301/2014
M og
V1 vegna bifreiðarinnar A og
V2 vegna bifreiðarinnar B.

Umferðaróhapp á Hamrabergi í Hafnarfirði 9. september 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 25. september 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V2 dags. 6. október 2014.
3. Tölvupóstur V1. dags. 13. október 2014.
4. Ódagsettar athugasemdir M við greinargerð ökumanns bifreiðar B.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu vegna umferðaróhapps frá Aðstoð&Öryggi kemur fram að árekstur hafi orðið með bifreiðum A og B þannig að bifreið A var ekið aftan á bifreið B. Í skýrslunni kemur fram að árekstur hafi orðið um 34 metrum frá gatnamótum Hamrabergs og Hvassabergs en ökumaður bifreiðar B hafði stuttu fyrir áreksturinn ekið frá Hvassabergi inn á Hamraberg en ökumaður bifreiðar A ók eftir Hamrabergi. Á vettvangi voru ökumenn ósammála um aðdraganda áreksturs og verður afstaða hvors þeirra um sig rakin hér á eftir.

M sem ökumaður bifreiðar A kveðst hafa ekið eftir Hamrabergi þegar bifreið B hafi verið ekið í veg fyrir hann af Hvassabergi og síðan snarhemplað af engri ástæðu. M telur að ökumaður bifreiðar B eigi að bera ábyrgð á árekstrinum fyrir að aka í veg fyrir bifreið A af biðskyldu og snarhempla síðan. Ökumaður bifreiðar B kveðst hafa ekið inn á Hamraberg af Hvassabergi og við það hafa heyrt flaut fyrir aftan sig og í sömu mund hafi hann hægt á sér vegna hraðahindrunar og gangbrautar framundan. Þá hafi ökumaður bifreiðar A ekið aftan á bifreið B.

Í málskoti og athugasemdum M sem og í skýrslu ökumanns bifreiðar B eru atvik eftir að árekstur átti sér stað rakin í löngu máli. Þau atvik eða samskipti ökumanna eftir áreksturinn skipta ekki máli varðandi sakarskiptingu. V2 telur að alla sök eigi að leggja á M en V1 gerir ekki frekari athugasemdir vegna málsins.

Álit.

Í málinu ágreiningur um hvort ökumaður bifreiðar B hafi ekið í veg fyrir ökumann bifreiðar A af biðskyldu frá Hvassabergi inn á Hamraberg. Í ljósi þess hversu langt bifreið B var komin inn á Hamraberg þegar árekstur varð verður ekki talið sannað að bifreið B hafi ekið í veg fyrir bifreið A. Í 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 kemur fram að ökumaður sem ekur á eftir öðru ökutæki skuli aka svo langt frá því að eigi sé hætta á árekstri þótt ökutæki sem á undan er stöðvist eða dregið sé úr hraða þess. Þegar gögn málsins eru virt þykir ekki komin fram óyggjandi sönnun um að ökumaður bifreiðar B hafi snarhemplað bifreið sinni heldur verður lagt til grundvallar að dregið hafi verið úr ökuhraða hennar. Skylda skv. 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga hvíldi á ökumanni bifreiðar A (M) og verður hann að bera hallann af sönnunarskorti um ætlað gáleysislegt ökulag ökumanns bifreiðar B. Telst ökumaður bifreiðar A (M) því bera alla sök á árekstrinum

Niðurstaða:

Öll sök á ökumann bifreiðar A.

Reykjavík 28. október 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.